

A bírálóbizottság értékelése

Séllei Nóra disszertációja jelentős munka, mely több szempontból is komoly tudományos eredményeket mutat fel:

1. A feminista irodalomkritika, a dekonstrukció, a kulturális emlékezet-kutatás és más posztmodern irodalomelméleti megközelítések (pl. Cathrine Belsey, *Critical Parctice*) segítségével saját olvasási módszert dolgoz ki, melynek középpontjában egy, a saját előfeltevéseire következetesen reflektáló, személyes *én* áll.
2. Olyan korszakot dolgoz fel Virginia Woolf életművében, amelyet nemhogy a hazai anglisztika, de még a nemzetközi sem értékel jelentőségéhez méltóan.
3. A fentiek kapcsán Séllei Nóra a Woolf-kánon úja írására is határozott javaslatot tesz.
4. A szerző négy, kötetterjedelmű szöveg (*Flush, Az évek, Három adomány, Felvonások között*) igen koherens, logikusan felépített, alapos és sok eredeti meglátást tartalmazó értelmezését nyújtja az ún. „szoros olvasás” módszerével, melynek háttérét a disszertáció szerzője az 1. pontban említett elméletek segítségével dolgozta ki. Ez magyar nyelven különösen is példaértékűnek számít. Bár az opponensek, illetőleg a Bizottság tagjai hiányoltak néhány primer és szekunder forrást, valamint a módszertan bizonyos előfeltevései között feszültségeket fedeztek fel, a disszertációt egyhangúlag igen sikeres alkotásnak tartják.